

PÁL LEVELE A KOLOSSÉIAKHOZ

1. FEJEZET

Kolossé városa a kis-ázsiai Pergia területén volt, és ebben a levélben Pál még további néhány gyülekezetet is üdvözöl Laodiceában és Hirápolisban is.

Pál sohasem volt személyesen ezeknél a gyülekezeteknél, de minden valószínűség szerint ezek a gyülekezetek az efezusi szolgálatának melléktermékeiként jöttek létre. Pál két évig volt Efezusban, amely közel van Laodiceához és Kolosséhoz.

Voltak, akik ezekről a területekről Efezusba mentek, és hallották Pál tanításait, és így terjedt az Isten Igéje ezekre a területekre is. Bizonyára hazamentek, és otthoni Biblia tanításaik nyomán keletkeztek ezek a gyülekezetek.

Epafrász volt a kolosséi gyülekezet pásztora, aki meglátogatta Pált a római rabságban, és elmesélte neki, hogy milyen veszélyes tévtanítások kezdtek gyökeret verni Kolosséban. Pál azért írta ezt a levelet, hogy kiigazítsa ezeket a tévtanításokat.

A tévtanítások egyike a gnosztikus tanítás volt, amely tagadta Jézus Krisztus isteni mivoltát. A másik tévtanítás a judaizmus volt, amely az üdvözülést a munkálkodás és hit keveredésének eredményeként hirdette.

Ezt a levelet az efezusiaknak címzett levéllel egyidőben írta Pál, kb. K.sz. 64-ben, és a postás, Tükhikosz vitte mindkettőt a rendeltetési helyére.

Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus testvér

Az üdvözlés tipikus, Pál a leveleiben mindig ezt az üdvözlést használja, különböző formákban. Mivel tévtanítások kiigazítására írja a levelet, ezért a Jézus Krisztus apostola titulust használja.

Azt írja, hogy Isten akaratából lett apostol, de nem mindenkit hív el Isten apostolnak, tanítónak, pásztornak. Az a fontos, hogy az legyél, akinek Isten elhívott.

Pál imádkozik a kolosséiakért, és az első kérése az, hogy legyenek betelve Isten akaratának ismeretével. Ez egy nagyon fontos imádság, ezt szoktam magamnak is imádkozni folyamatosan: Istenem, segíts, hogy megismerjem a te akaratodat minden körülményben.”

Nagyon fontos, hogy minden nap újból és újból elkötelezzük az életünket Istennek Jézus Krisztus uralma alatt. Ha ezt megtesszük, akkor az életünk Isten akaratának folyamatos megnyilvánulása lesz. Ha reggel ezzel kezdem, hogy „Uram, az életem a tied, a te szolgálód akarok lenni ma is, azt akarom, hogy a Te Lelked vezessen, és azt, hogy felülbíráld minden rossz döntésemet, Uram, légy az életem irányítója”, akkor hiszem, hogy a nap folyamán az Ő akaratának a megnyilvánulását fogom megélni.

Az én problémám az, hogy azt szeretném, ha Isten az egész napot előrevetítve megmutatná, és adna egy menetrendet a kezembe, amit áttekinthetek, és nekiindulhatnék a napnak. A valóság az, hogy Isten soha nem mutatja meg a második lépést, mielőtt az elsőt meg nem tetted volna.

Pál azt mondta Fülöpnek, hogy menjen Gázába. Összesen ennyit mondott. Sokminden szólt az ellen, hogy odamenjen, mert ez egy sivatag volt, és Fülöp éppen egy nagy lelki ébredés kellős közepén volt Szamáriában. Az emberek százai fordultak Jézus Krisztus felé, a dolgok nagyon elindultak, csodák történtek, és Isten ebből a sikeres evangelizációs kampányból kivonja, és elküldi a sivatagba.

Fülöp maradhatott volna Szamáriában, és mondhatta volna, hogy „Uram, nem látod, hogy milyen munka folyik itt? Miért akarod, hogy Gázába menjek?” Vitatkozhatott volna az Úrral, kimagyarázhatta volna magát a Gázai útból azzal, hogy az nem lehet, hogy ezt Isten mondta neki, hogy egy sivatagba menjen, amikor itt Szamáriában nagy dolgok történnek.

Viszont, ha nem ment volna Gázába, akkor soha nem kapta volna meg a következő lépést.

A mi gondunk az, hogy mi gyakran nem követjük az első utasítást és így nem kapjuk meg a másodikat. Amikor Fülöp Gázába ért, akkor meglátott egy hintót, amely Etiópia felé tartott. Az Úr azt mondta neki, hogy „*Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hintóhoz.*” Ez volt a második utasítás. Isten akarata lépésenként vált ismertté számára. Így történik ez a mi életünkben is.

Timóteus testvér

Pál hűséges társa, aki a legjobban megértette őt. A filippieknek azt írta róla: *Timóteust hamarosan elküldhetem hozzátok, hogy én is megnyugodjam, miután megtudtam: mi van veletek.*

Mert nincs mellettem hozzá hasonló lelkiületű, aki olyan őszintén törődne ügyeitekkel;

Pál szíve szerint való ember volt Timóteus, elkötelezett volt az Úr ügyei iránt. Nagyon nehéz megtalálni azokat, akik osztoznak a saját meglátásunkkal és elkötelezettségünkkel az Úrral kapcsolatban.

a Krisztusban megszentelt hívő testvéreknek, akik Kolossében élnek: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól.

Hálát adunk mindenkör Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, amikor értetek imádkozunk,

Pál majdnem minden levelében megemlíti, hogy imádkozik azokért, akiknek a levelet írta. *Mert tanúm az Isten, akinek teljes lelkemmel szolgálok az ő Fia evangéliumával, hogy szüntelenül megemlékezem rólatok,*

és szüntelenül kérem imádságaimban..

Az efezusi levélben is leírja az imádságait, és a többi levelekben is említi, következésképpen Pál az imádság embere volt. Minden egyes ember, akit Isten nagymértékben használt, igazi elkötelezett imádkozó volt.

mivel hallottunk a Krisztus Jézusba vetett hitetektől és arról a szeretetről, amely valamennyi szent iránt él bennetek.

Hálát adunk azért a reménységért is, amely készen van számotokra a mennyekben,...

E három dolog, a hit, a remény és a szeretet nagyon gyakran kapcsolódik össze Pál leveleiben. A korintusi levél 13.-ik fejezetében azt írja: „Maradjatok meg hitben, reményben és szeretetben.” Ez az a három tulajdonság, amely a hívőt jellemzi.

amelyről már előbb hallottatok az igazság beszédéből, az evangéliumból.

Pál egyik imádsága az efezusiakért az volt, hogy megtudják, hogy mi az elhívásuk reménysége. Péter azt mondta, hogy *Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.*

Mert ez hozzátok is eljutott, és ahogyan az egész világon gyümölcsöt terem és növekedik, ugyanúgy közöttetek is

Érdekes, hogy Pál kijelenti, hogy az evangélium az egész világhoz eljutott. Ez hihetetlen, hogy szatelit TV nélkül, rádió nélkül a korai egyház képes volt az evangéliumot az egész világba eljuttatni. Beteljesítették a Jézus Krisztus által adott küldetést: „Tegyetek tanítványokká minden népeket!” Pál kijelenti itt, hogy a feladat be volt teljesítve Krisztus halála után 32 évvel. Mindezt úgy érték el, hogy nem építettek fel egyetlen templomot, egyetlen teológiai akadémiát sem.

JAVITVA

Hogyan tudták mindezt elérni? A Szentlélek erejének segítségével, úgy, hogy mindig a Szentlélek irányításának vetették magukat alá a korai egyházban. Nem értek egyet azokkal, akik azt mondják, hogy a Szentlélek azért jött el, hogy az elején segítsen az indulásban, de miután megszervezték mindent, már nem volt erre az erőre szükség, ezért Isten visszavonta a Lélek erejét, és hagyja, hogy a saját erőnkől haladjunk.

Azzal együtt, ami ma rendelkezésünkre áll képtelenek vagyunk eljuttatni az evangéliumot az egész világhoz. Az emberiség kisebb százaléka ismeri ma Jézus Krisztus, mint 30 évvel ezelőtt. Ha a csökkenés így halad tovább, akkor 2021-re az embereknek csak 5%-a fog hallani Jézus Krisztusról. Ez a mai egyház kritikája, és sokat mond a Szentlélek erejéről.

A mai egyház egyetlen reménye az, ha a Szentlélek erejével és irányításával kezd dolgozni. Nem hiszem, hogy mindezt az emberek által kitalált eszközökkel, programokkal meg lehet csinálni, és szerintem Isten nem is akarja ezt. Szerintem csak imádsággal és a Szentlélek irányításával tud az egyház hatékony tanubizonyoságot tenni ebben a világban.

Jézus azt mondta, hogy erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.”

Az egyetlen erő a Szentlélek ereje lehet, és ha ezt tagadjuk vagy elutasítjuk, akkor nem csoda, hogy elbukunk a küldetésünkben, hogy eljuttassuk az evangéliumot a világ minden tájára.

A Kolossé levél első fejezetének második felében Pál ismét említi, hogy mindenki hallotta már az evangéliumot:

Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem.

Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy Jézus nem jöhet el addig, amíg az evangéliumot nem hirdették mindenki számára a világon, de az evangéliumot már egyszer hirdették az egész világ számára.

az egész világon gyümölcsöt terem és növekedik

Nézzük csak meg, hogy ahol hirdették az evangéliumot, ott milyen gyümölcsöket termelt az emberek és a nemzetek életében. Azok a nemzetek, amelyek befogadták Jézus Krisztus evangéliumát teljesen más gyümölcsöket teremttek, mint azok, ahol más vallások dominálnak. Itt most Jézus Krisztus tiszta evangéliumáról beszélek, mert sajnos a szervezett egyház nem mindig hirdeti a tiszta evangéliumot, hanem gyakran csak vallásos tapasztalatok sorozata. Ezért aztán sok olyan nemzet van, amely az egyház befolyása alá került, de semmi eredménye sem látszik ennek.

Az evangélium egyik gyümölcse a szabadság szeretete. Az amerikai nemzetet is olyan emberek alapozták meg, akik az Isten szabad imádatát keresték, az állami egyház fennhatósága nélkül. A mai

Európa lelki sötétsége az állami egyház rendszereknek a következménye. Azokban az európai országokban, ahol az egyház állami fennhatóság alatt van, és az egyházat az emberek adóiból tartják fenn, az egyház halott.

Amerikában is egyre jobban csökken és romlik az emberek szabadsága, mert az egyház berkein belül olyan erők munkálkodnak, amelyek nem oda valók. Az emberek azért engednek teret ezeknek az erőknek, mert az evangélium ereje ebben az országban sem olyan, mint amilyen valamikor volt. Nincs itt már olyan szabadság, mint az őseink idejében.

az egész világon gyümölcsöt terem és növekedik

Az evangélium valódi gyümölcse a szeretet, a többi ember értékeinek meglátása, a testvéreink szeretete. Olyan szeretet ez, amely egymás iránti jó cselekedetekben nyilvánul meg, egymás segítségében.

ugyanúgy közöttetek is, attól a naptól fogva, amelyen meghallottátok, és igazán megismertétek az Isten kegyelmét.

Pál itt hangsúlyozza, hogy mennyire fontos megismerni az Isten kegyelmét a maga valóságában.

Így tanultátok ezt Epafrásztól, szeretett szolgatársunktól, aki a Krisztus hú szolgája értetek.

Ő hozta nekünk a jó hírt a Lélektől kapott szeretetetekről.

Ezért tehát, attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére

Pál azt írta az efezusiaknak, miután bemutatta nekik, hogy kicsoda Isten és mit tett értük, hogy *éljete méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok*. Isten gyermeke vagy: akkor élj annak megfelelően.

és teremjete gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjete az Isten ismeretében.

Mennyire fontos, hogy szüntelenül növekedjünk Isten ismeretében. Az Istent az Igéjén keresztül ismerhetjük meg a legjobban, ezért járunk tanításokra. Hétről hétre kell növekedjen az Istennel kapcsolatos ismeretünk.

Erősödjete meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint

Hogy megtapasztalhassátok Isten Lelkének csodálatos erejét, amely az életekben munkálkodik.

a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszú tûrésre.

Gyakran a türelmünk és állhatatosságunk egyáltalán nem örömteli, hanem tele van panaszkodással, zúgolódással.

Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljete.

Az efezusiaknak is azt írta Pál, hogy imádkozik azért, hogy megismerjék az Ő örökségét.

Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába,

Erről szól a megtérés, amikor a büntől való függőségünktől, a Sátán erejétől megszabadítottunk, és a Királyságba vitetünk át. Sokat olvashatunk az Isten Királyságáról, és sokszor gondoljuk azt, hogy ez egy jövőben esedékes dolog. Sokak számára ez így is van, de nekünk jelenidő kellene legyen. Abban a pillanatban, amikor először lehajtod a fejed Jézus Krisztus előtt, akkor ennek a Királyságnak a részesévé válsz. Én a Királyság része vagyok, mert átadtam az életem Jézusnak, és húséges alattvalója lettem. Ő az é Királyom, így én a Királyságában vagyok.

akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.

A gnosztikusok Kolossében tagadták Jézus isteni voltát, ezért Pál most fel fog sorolni néhány dolgot Jézussal kapcsolatban.

Ő a láthatatlan Isten képe

János evangéliumának első fejezetében olvashatjuk, hogy

Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Ő volt tehát, aláthatatlan Isten képe. A zsidó levélben *Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása.*

az elsősülött minden teremtmény közül.

A görög szó azt jelenti, hogy minden teremtmények fölötti.

Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön

A Mózes 1-ben olvashatjuk, hogy *Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.*

A héber eredeti szöveg az Isten szóra az ELOHIM-et használja, amely többes számokban van, mert az Isten egyes számban EL. Kettészámban ELAH, többesszámban ELOHIM.

Igy tehát már a Biblia első sorában a teljes szentháromságra találunk utalást. Majd, amikor az embert teremtette így szól az Ige: *Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá*, többes számot használ itt is, mert az Isten tanácsban az Atya, a Fiú és a Szentlélek vett részt, és megteremtették az embert.

János evangéliumának első fejezetében:

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.

Ő kezdetben az Istennél volt.

Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.

Jézus tevékenyen vett részt a teremtésben, mert szó szerint minden általa lett, ami a földön és a mennyben található.

a láthatók és a láthatatlanok

A látható dolgok és a lelki dolgok is

akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett.

Tehát Ő nemcsak a Teremtő, de Ő az is, akiért az egész teremtett: minden angyal, a teljes világmindenség és annak minden dolga, beleértve minket is. Te is az Ő kedvére és eszközére teremtettél. Az emberek ezt gyakran visszautasítják, láznak ellene. Ő megengedi ezt, mert szabad akaratot teremtett beléd: az Ő képmására teremtettél, Isten saját döntési képességgel rendelkezik, ezért téged is ilyennek alkotott meg. Erre szükség volt azért, hogy értelmes kapcsolat lehessen Isten és közted.

Az emberi testet tanulmányozva rájöttem, hogy Isten teremthetett volna minket nagyon intelligens robotoknak is. Minden egyes emberi funkciót el tudnánk látni, egyetlen kivétellel, amely az értelmes szeretet, értelmes kapcsolat. Ehhez viszont már nem elég egy robot, mert választási lehetőségre van szükség, ezért ezzel együtt teremtett minket.

Ha ezt a választási lehetőséget úgy használod, hogy Őt választod, és érte élsz, akkor az életed tele lesz gazdagsággal és beteljesüléssel. Ha a választási lehetőséget arra használod, hogy magadnak élj, akkor az életed üres, értelmetlen lesz, maga a csalódás.

Ő előbb volt mindennél

Ő már a világ létezése, az angyalok létezése előtt létezett, mert örökkévaló, és mindig is létezett.

és minden őbenne áll fenn.

A görög fennállni szó azt jelenti ebben az esetben, hogy összetartva. Miután az atomok törvényét és az elektromos energia törvényét ismerjük, ez a kijelentés még érdekesebb lett. Az elektromosság törvénye szerint az egyforma töltésű elektronok taszítják, míg az ellentétes töltésűek vonzzák egymást. Az áram működésének alaptörvénye tehát az, hogy a pozitív és a negatív töltésű elektronok vonzzák egymást.

Amikor az atommagot elektronokkal bombázzák, akkor 600 ezer elektronra volt szükség ahhoz, hogy egyetlen protont bejuttassanak az atommagba. Ennek alapján ki tudták számítani, hogy körülbelül 5-7 kiló közötti erőt kell kifejteni két proton között azért, hogy egyben maradjanak.

Az atommag tulajdonképpen összfüggő protonok összessége, amely teljesen ellentmond az elektromosság törvényének. A világmindenség titka az, hogy vajon mi tartja egyben azt. A tudomány a mai napig sem tud erre válaszolni. Nincs válasz erre sehol, kivéve itt:

és minden őbenne áll fenn.

Ha az Úr csak egyetlen pillanatra is elengedné a világmindenséget, akkor az egész világmindenség egyetlen hatalmas robbanással eltűnne. Mindennek vége lenne.

Ő a feje a testnek, az egyháznak is

Emlékeztetünk kell erre magunkat, mert mindig voltak és lesznek olyan emberek, akik az egyház fejének pozícióját akarják birtokolni. A felekezetek egyik gyengesége az állandó küzdelem a hataloméért. Egy igazán istenfélő pástort az kellene a legkevésbé érdekeljen, hogy ő legyen a felekezet elnöke, vagy akár a pápa. Csak az akarhat lenni, akivé Isten szeretné őt tenni.

De vannak emberek, akik hataloméhesen szeretnék magukhoz ragadni a hatalmat, az előkelőséget, a vezető pozíciót, és ezt nagyon szomorú végignézni, mert Krisztus a feje az egyháznak.

ő a kezdet, az elsősülött a halottak közül

Előtte már mások is feltámadtak a halottak közül, de Ő abban az értelemben első, hogy első olyan, aki többé sohasem fog meghalni. Akik előtte feltámadtak, azok ismét meghaltak, de Ő az örökéletre támadt fel.

hogyminden tekintetben ő legyen az első.

Ez az Isten akarata és terve, hogy mindenben Jézus legyen az első. A mindenbe te is beletartozol, tehát a kérdés az, hogy elsőbbséget élvez-e Krisztus az életedben? Isten akarata az, hogy Krisztus mindenek felett legyen mindannyiunk életében, és hogy semmi és senki sem legyen Ő előtte.

Mindezt nemcsak a száunkkal kell megvalljuk, hanem a valóságban is. Attól tartok, hogy amikor a cselekedetekre kerül sor, akkor sokan azok közül, akik kereszténynek tartják magukat, a valóságban Krisztus nem első az életükben. De ne őket nézzük, hanem magunkat, mert engem nem miattuk fognak számon kérni, hanem magam miatt. Isten előtt egyedül magammal kapcsolatban kell elszámoljak, és ezért fontos, hogy ne a mások elkötelezettségét vizsgálgassam, hanem a saját elkötelezettségemet.

Nincs miért mások bukásait nézegessem, hanem inkább az enyémeikkel kellene törődjek, és saját magamat kell megítéljem, mert akkor nem leszünk megítélve Isten által.

Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék,

Az Istenség teljessége a mi Urunkban lakozik, ezért tökéletesek vagyunk Őbenne.

és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent, a földön és a mennyben, úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által.

Titeket is, akik egykor Istentől elidegenedtek, és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, most viszont megbékéltetett

Jézus békét kötött az Atyával az ember számára. Az ember harcolt és lázadt Isten ellen, mindnyájan részesei voltunk ennek a lázadásnak, amikor a saját testünk és eszünk után jártunk. Jézus a kereszten kiontott vére által igaz alapot teremtett arra, hogy Isten megbocsájtassa a bűneinket, és így lehetséges lett a békesség Istennel.

emberi testében, halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.

A Jézus Krisztusba vetett hitem által minden bűnöm megbocsájtott. Tehát Jézus engem hibátlanként fog engem bemutatni az Atya előtt. Júdás levelében olvashatjuk, hogy *Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel*

Fel tudjátok fogni, hogy mit adott nektek Jézus Krisztus? A bűneitek és hibáitok teljes megbocsájtását! Krisztusban Isten titeket szentnek, tisztának és igaznak lát, mert a hitetek alapján Jézus Krisztus igazsága nektek számíttatik be. Mindez nem az erőfeszítéseitek, az elkötelezettségetek vagy a hatalmas áldozataitok miatt, hanem egyszerűen a Jézus Krisztusban vetett hitetek miatt Isten igaznak mond titeket.

Isten a mai napon is igaznak lát, pedig én még magamat sem látom igaznak, hanem inkább hibáim, bukásaim és gyengeségeim tömkelegét látom. De Isten Jézusban lát engem, és ezért hibátlannak és feddhetetlennek tart. Mennyire hálás vagyok ezért Krisztusnak!

Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reményesétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem.

Most örülök a tiéretetek elviselt szenvedéseimnek, és testem elszenvedti mindazt, ami a Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház.

Ez egy igen nehéz ígerész, és be kell valljam, hogy nem értem azt a maga teljességében. Úgy tűnik, hogy Pál arról beszél, hogy Krisztus szenvedéseinek hátralevő részét kell elszenvedje a saját testében az egyházért. Mindezt csak akkor tudjuk megérteni, ha előbb tisztában vagyunk Krisztus és az egyház kapcsolatával, pontosabban Krisztus és a köztünk levő kapcsolattal.

Bármilyen megtorlást, kell elszenvedjétek Jézus Krisztusért, az a megtorlás valójában Jézus ellen irányul. Pál felismerte, hogy a megveretések, megkövezések, üldöztetések és a bebörtönzései mind azért történtek, mert az emberek Jézus Krisztussal szemben voltak ellenségesek. Tehát Krisztus miatt szenvedett, Érte ült börtönben, és az Ő gyötrelmeit kellett elviselje azoktól, akik megvetették Jézust. Pál mindezt kiváltsággként kezelte, ezért mondta, hogy örül annak, hogy mindez el kell szenvedje.

Jakab azt írta erről, hogy *teljes örömmel tartjátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, ne csodálkozzatok azokon a megpróbáltatásokon, amelyeken keresztülmentek, hanem örüljétek.*

Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljétek és ujjongjatok, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.”

A természet szerinti ember továbbra is gyűlöli Jézust. Ezért, amikor az Ő földi képviselőjeként állsz előttük, akkor a neki szánt csapásokat te kell elviseljed. Pál idejében mindezt kiváltsággként kezelték, és örültek, hogy szenvedhettek Krisztus ügyéért.

Ne vegyétek ezt személyetek ellen irányuló támadásnak, mert, ha így tekintetek ezere a megpróbáltatásokra, akkor örülhettek annak, hogy az Úr méltónak talált arra, hogy az Ő nevéért szenvedhesek. A korai egyház apostolai is örültek annak, hogy az Úrért szenvedhettek.

Ennek a szolgájává lettem a szerint a megbízatás szerint, amelyet Isten nekem a ti javatokra adott, hogy teljesen feltárjam előttetek az Isten igéjét;

mégpedig azt a titkot, amely örök idők és nemzedékek óta rejtve volt, de amely most kijelentetett az ő szentjeinek,

akiknek Isten tudtul akarta adni, hogy milyen gazdag ennek a titoknak dicsősége a pogány népek között. Ez a titok az, hogy Krisztus közöttetek van: reménysége az eljövendő dicsőségnek.

A minap lehetőségünk nyílt arra, hogy Laosz királyával megosszuk az evangéliumot. Tudtam, hogy Ő budhista, és Budha azt tanította, hogy az emberek és a világ minden problémája az anyagi világból ered. Ha egy ember tehát teljesen el tudja magát választani az anyagi világtól, akkor kizárólag csak lélekben lehet, és az anyagi világtól függetlenül magát a Nirvanába élhet. Ez tehát a budhista reménye és célja, hogy aszkétizmus, böjt és egyéb dolgok segítségével megtagadja testének minden kívánságát.

Elmondtam neki, hogy a Biblia szerint az ember alapvetően lélek, de egy testben él és tudata van. De ha az ember a testi életét részesíti előnyben, és nem tudja beteljesíteni az Isten által adott célt, akkor Istennel ellenségességben él. Ha viszont lélekben él, akkor Istennel kapcsolatban van, és alapvetően Budha is ezt tanította. „Voltak más vallásos vezetők a történelemben, akik fontos igazságokat tanítottak azzal

kapcsolatban, hogy miként kell az ember lélek szerint élni, de a probléma az volt velük, hogy nem tudták biztosítani azt az erőt, amely ahhoz szükséges, hogy a gyakorlatban ezt meg is tudjuk tenni.”

Ezért Isten elküldte a Fiát, Jézus Krisztust, hogy meghaljon a bűneimért, és azok megbocsájtassanak, majd feltámadt a halálból, és azt mondta, hogy ettől kezdve bennünk fog lakozni, és „ezáltal biztosítom számodra az erőt, amely a lelki élethez szükséges. Nem tudod, és nem is kell saját magad megtegyed a saját erődből, mert én adom az erőt neked mindehez.” Ez az alapvető különbség a kereszténység és a világ többi vallása között. A keresztény ember az erejét a benne lakozó Krisztustól kapja.

Imádkozzatok a Laosz-i királyért, hogy meglássa az igaz utat, a reménység dicsőségét.

Mi őt hirdetjük, miközben minden embert teljes bölcsességgel intünk és tanítunk, hogy minden embert tökéletessé tegyünk a Krisztusban.

Ez a szolgálatunk értelem, hogy teljes Krisztusi bölcsességre tanítsunk mindenkit. Éveken keresztül arra használtam a szolgálatomat, hogy Jézus Krisztushoz vigyem az embereket, de sohasem neveltem őket Krisztus teljes bölcsességére. Az evangelizálás volt a fő műsorszámom, és a gyülekezet gyenge volt. Pál viszont a hívők felnevelését vette célba.

Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem.

Atyám, köszönjük Jézus Krisztust, a Te egyszülött Fiadat, aki azért jött ebbe a világba, hogy kinyilatkoztassa az Atyát, az Isten képmását. Ő a hatalmas világegyetem teremtője, milyen csodálatos, hogy ezen a kis bolygón járt, emberekkel evett együtt, velük beszélt, őket érintette meg. Oh, Atyám, csak csodáljuk a megnyilatkozás titkait, amint az Isten Krisztusban megbékélteti a világot saját magával, és a legnagyobb titkot, hogy az a Jézus, aki meghalt, és ismét feltámadt, aki a világot is összetartja, Ő a mi szívünkben lakozik, és erőt ad az életünkhöz.

Atyám, milyen elképesztően nagyszerű, hogy bennünk lakozol! Add, hogy engedjük át magunkat a Te eszközeidnek, amelyeken keresztül a Te akaratod érvényesülhet, a Krisztus Jézus nevében.

70 perc